

[Johannes Hansen.]

nen i dag er en anden, end den var for 8—9 måneder siden, da man gennemførte de love, der gælder i øjeblikket. Tanken med at gennemføre disse bindingsregler var jo den, at man ønskede overfor den fare, der er forbundet med de ledige penge, at skabe den bedst mulige sikkerhed ved at tvinge banker og sparekasser til at holde deres kassebeholdninger i en vis højde. Der er, navnlig i den senere tid, indtrådt en ændring på hele dette område, så at det ikke nu er nødvendigt, ja ikke engang ønskeligt, at fastholde de hidtidige regler. Man må navnlig befrygte, hvis de bliver fastholdt, at man kommer ud i en pengeknaphed som følge af disse bindingsregler, med det resultat, at der skabes vanskeligheder for byggeriet, for dansk erhvervsliv og for genopbygningen herhjemme. Af disse grunde er det rimeligt, at man går til en sådan ændring. At det betyder en større likviditet, er i og for sig kernen i disse lovforslag.

Vi kan tiltræde lovforslagene, og jeg kan anbefale dem til en hurtig gennemførelse, således som de nu foreligger.

Villemoes: Først et lille hjertesuk af den slags, som iøvrigt ikke har nogen betydning. Vi er jo vant til her i landstinget at få sagerne ret sent. Dette lovforslag er fremsat i folketinget for godt 14 dage siden, og det skal i hvert fald ikke bebrejdes den højtærede minister, men det er lidt pinligt, at vi hvert år skal have sagerne sådan nogenlunde på den sidste dag før samlingens slutning eller, som i dette tilfælde, forud for juleferien. Jeg skal ikke sige meget mere om det; der er ikke noget at gøre ved det. Vi er fredsommelige mennesker her i landstinget, vi må taget det, som skæbnen har budt os gennem årene, også under skiftende regeringer.

Min gruppe kan tiltræde lovforslaget, som det nu foreligger i den af folketinget ændrede skikkelse. Jeg kan tiltræde det ærede medlem hr. Johannes Hansens udtalelser om, at der kan være vanskeligheder for erhvervslivet, efter at der ikke er så stor pengeligelighed, som der har været i nogle år, da varelagerne var kommet på nul-punktet. Denne ændring er sket i løbet af de sidste måneder, da der atter er kommet varer frem, og firmaerne atter skal til at give kredit. Jeg kender mange firmaer, som tidligere havde mange ledige penge, men nu må låne hos deres bank- og sparekasseforbindelser.

Vi kan tilslutte os lovforslaget, som det

foreligger. Det kan være et spørgsmål, om loven skal gælde et halvt eller et helt år, men der står i lovforslaget, at loven forinden sin udløbstid kan ophæves ved kongelig anordning med tilslutning fra rigsdagens finansudvalg.

Den højtærede minister fortalte os, at Danmarks Nationalbank var enig med ministeriet om lovforslaget. Det er muligt, at jeg har misforstået den højtærede minister; men ved lovforslagets fremsættelse i folkettinget var der som bilag 1 aftrykt en skrivelse fra nationalbanken, hvori der står, at nationalbanken ikke skal udtale sig imod den af regeringen påtænkte ændring i lovene. „Ikke udtale sig imod“ er dog ikke en særlig varm tilslutning. Nationalbanken har altså alt taget i betragtning kunnet tiltræde ændringen. Den ændring, der er sket i folkettinget, skulle ikke for os involvere ønsket om udvalgsbehandling, og jeg kan på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Halfdan Hendriksen: Selvom det naturligvis ikke nytter nu, så lidt som tidligere, at udstøde om ikke et hjertesuk så et jammersuk over den mangel på hensyn, der vises dette høje ting ved, at store, vigtige spørgsmål, der som det foreliggende har været behandlet flere uger, eller, som en af de følgende på dagsordenen opførte sager, har været behandlet 2 måneder i det andet høje ting, skal jaskes igennem her i lige så mange timer, som det andet høje ting har haft måneder, ønsker jeg dog ligesom det ærede medlem hr. Villemoes at fremhæve dette forhold. Jeg har, hvad der fremgår af det, jeg lige har fremført, opgivet håbet om, at påtale hjælper, men vil dog ikke opgve retten til fortsat at henlede opmærksomheden på den urimelige placering i lovgivningsarbejdet, der er tildelt dette høje ting.

Der har stået meget gny om disse pengebindingslove, som de kaldes, i diskussionen i pressen og andetsteds, ikke mindst, som naturligt er, i det andet høje ting, om betimeligheden af at stille de meget betydelige beløb, der her er tale om, til bankernes fri disposition, nemlig foruden 200 mill. kr. af de bundne kassereserver, som handelsministeren allerede har frigivet i overensstemmelse med dispensationsbestemmelserne, yderligere et beløb, som må anslås til 300 mill. kr. Hvis beløbene ikke er rigtige, beder jeg den højtærede minister hr. V. Buhl om at rette mig. Jeg anser denne store frigørelse af bankens hidtil bundne midler for yderst betænkelig, og jeg kunne